13/04/2019

Άγιος Μαρτίνος: Ως συνωμότης καθαιρέθηκε και διέρρηξαν τα άμφια του

/ Βίοι Αγίων

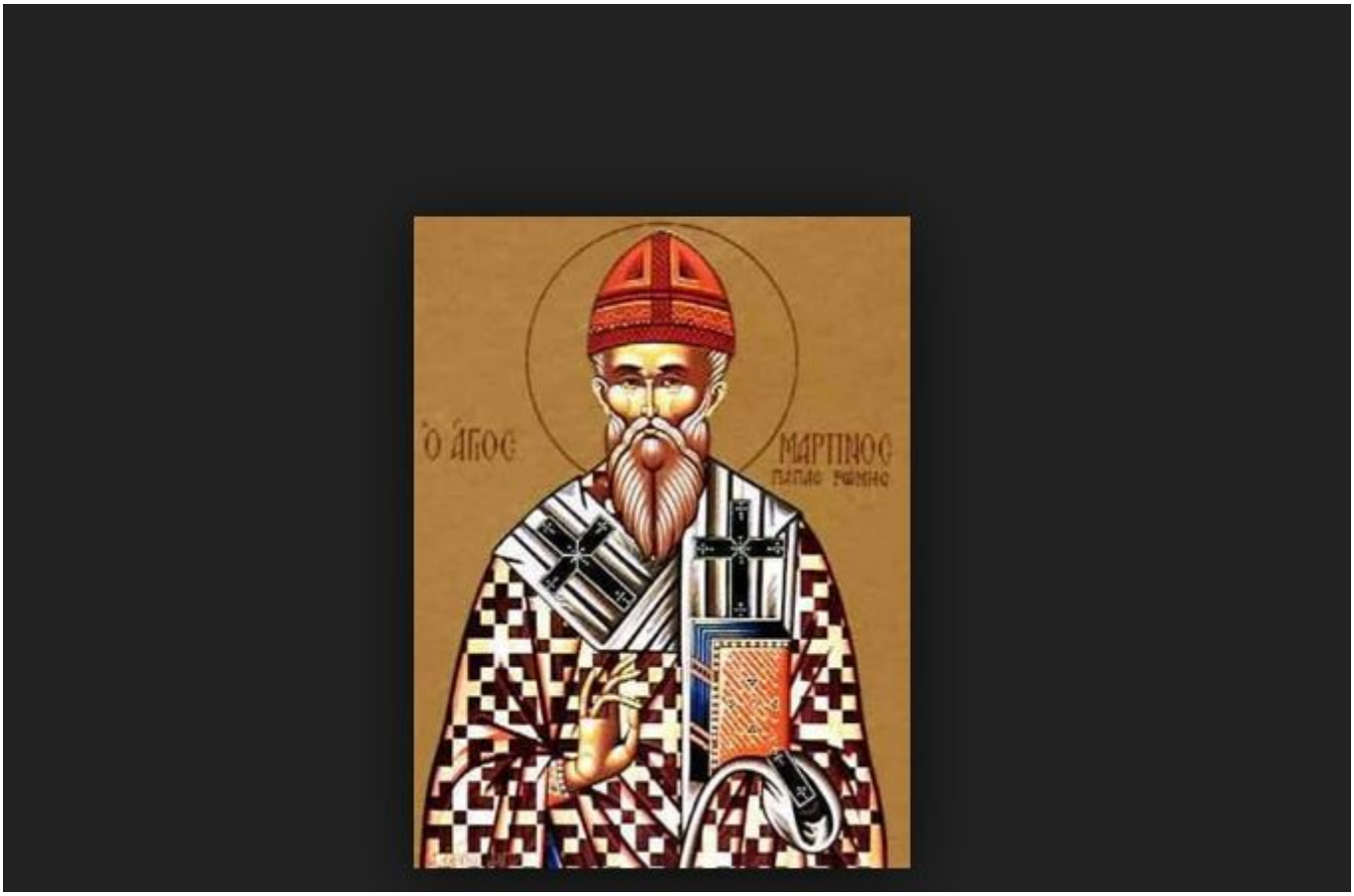

Η Εκκλησία μας κατά την 13η μηνός Απριλίου εκάστου έτους τιμά τη μνήμη του Αγίου Μαρτίνου Επισκόπου Ρώμης.

Ὁ Ἅγιος Μαρτίνος γεννήθηκε στὸ Τόδι τῆς Ὀμβρικῆς τῆς Κεντρικῆς Ἰταλίας. Ἀνῆλθε στὸν ἐπισκοπικὸ θρόνο τῆς Ρώμης σὲ μία ἐποχή, κατὰ τὴν ὁποία τὴν Ἐκκλησία τάρασσε ἡ αἵρεση τῶν Μονοθελητῶν. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἶχε τότε ἐμπλακεῖ στὴν αἵρεση αὐτή. Ὁ Ἅγιος Μαρτίνος συγκάλεσε Σύνοδο στὸ ναὸ τοῦ Σωτῆρος Λατερανοῦ, τὸ ἔτος 649 μ.Χ., ἡ ὁποία καταδίκασε τὸν Μονοθελητισμό, ὁ δὲ Ὅρος αὐτῆς ἦταν ἐπέκταση τῆς διδασκαλίας τῆς Δ’ Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

Ἡ Σύνοδος ψήφισε ἐπίσης, καὶ εἴκοσι ἀναθεματισμοὺς κατὰ τῶν αἱρετικῶν καὶ τῶν ἀρχηγῶν τους, ἐνῷ καταδίκασε ἐκτὸς τῶν ἄλλων τοὺς μονοθελητὲς Πατριάρχες τῆς Κωνσταντινουπόλεως Σέργιο καὶ Πύρρο, συνεργάτες τοῦ Ἡρακλείου καὶ τὸν

Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως Παῦλο Β’.

Σημαντικὸ ρόλο στὶς διεργασίες τῆς Συνόδου διαδραμάτισε καὶ ὁ Ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητής.

Ὁ Ἅγιος Μαρτίνος ἀνέπτυξε μεγάλη δραστηριότητα γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν ἀποφάσεων τῆς Συνόδου αὐτῆς στὴ Δύση καὶ Ἀνατολή. Εἶχε διατελέσει παπικὸς ἀποκρισάριος στὴν Κωνσταντινούπολη καὶ δὲν ἦταν πρόσωπο εὐχάριστο στὸν αὐτοκράτορα Κώνσταντα Β’ (641 – 668 μ.Χ.), ὁ ὁποῖος ἦταν ὁμόφρονας μὲ τοὺς αἱρετικοὺς καὶ διέταξε τὸν ἔξαρχο τῆς Ἰταλίας Ὀλύμπιο νὰ μεταβεῖ στὴ Ρώμη καὶ νὰ φέρει αἰχμάλωτο τὸν Ἅγιο στὴν Κωνσταντινούπολη. Ἡ διαταγὴ ὅμως ἔμεινε ἀνεκτέλεστη, διότι ὁ Ὀλύμπιος ἐπαναστάτησε κατὰ τοῦ αὐτοκράτορα καὶ μετὰ ἀπὸ δύο ἔτη σκοτώθηκε στὴ Σικελία, μαχόμενος ἐνάντια στοὺς Ἄραβες, τὸ ἔτος 652 μ.Χ.

Ὁ νέος βυζαντινὸς διοικητὴς τῆς Ἰταλίας Θεόδωρος, συνέλαβε τελικὰ τὸ ἔτος 653 μ.Χ. τὸν Ἅγιο Μαρτίνο καὶ ἀπέστειλε αὐτόν, ἀσθενὴ καὶ κλινήρη, στὴν Κωνσταντινούπολη.

Ἐκεῖ δικάσθηκε ὑπὸ τῆς συγκλήτου ὡς συνωμότης, καθαιρέθηκε σὲ τελετή, κατὰ τὴν ὁποία διέρρηξαν τὰ ἱερατικά του ἄμφια, καὶ ἐξορίσθηκε στὴ Χερσώνα τῆς Κριμαίας, ὅπου καὶ πέθανε τὸ ἔτος 655 μ.Χ.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ’. Θείας πίστεως.

Θείοις δόγμασι, τῆς εὐσέβειας, ὑπεστήριξας, τὴν Ἐκκλησίαν, ὦ Μαρτῖνε ἱεράρχα θεόσοφε· τὸν γὰρ Χριστὸν διπλοῦν ὄντα ταῖς φύσεσιν, ὁμολογήσας τὴν πλάνην κατῄσχυνας. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ’. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὡς ἱεράρχης τῶν ἀρρήτων καὶ διδάσκαλος

Θεολογίας ἀληθοῦς ἐκφάντωρ πέφηνας

Καὶ ἀνέβλυσας Μαρτῖνε δογμάτων ῥεῖθρα·

Τὸν Χριστὸν γὰρ ἐν δυσὶ τελείαις φύσεσι

Καὶ θελήσεσι πανσόφως ἐδογμάτισας

Τοῖς βοῶσί σοι, χαίροις Πάτερ πανόλβιε.

Μεγαλυνάριον.

Λόγῳ καὶ σοφίᾳ πνευματικῇ, Μαρτῖνε ἐμπρέπων, καθαιρεῖς Μονοφυσιτῶν, τὴν αἵρεσιν Πάτερ, καὶ διωγμοὺς ὑπέστης, ὡς φύλαξ ἀληθείας, ἀκαταμάχητος.

ΠΗΓΗ: synaxarion.gr